

Bidean

**Maider Iantzi
Goienetxe**

Bidean doa. Zabala da, nahiz eta bihurguneak izan, baten bat nahiko itxia. Horietako batean, bidegurutze batean, gorantz hartu du. Zerbait arraroa sumatzen zue- nez, ez du lehenengoan aukeratu malda estu hura, baina azkenean han abiatu da; ea zortea duen.

Iluntasunean ausart doa. Eskerrak ez datorren inor kontrako norabidean, bertzela ez daki zer egingen lukeen. Baserri batzuk igaro ditu, gero behiak, eta gero ezer ez. Orain eskuin, orain zuzen; luze egiten ari zaio, bidea gero eta okerragoa da, baina helmugara hurbiltzen ari dela

dio GPSak. Hiru minutura dagoela mar- katzen du jada, baina mendi punta bate- an dago, zein norabide hartu ez dakiela, dagoeneko ez delako bidea ongi ikusten. Edo berak ez du ikusten. Gero eta urdu- riago dago eta zentzurik gabeko mugi- mendu batzuetan kotxea zulo batean sartu du, lohi putzu batean. Arnasa har- tzeko, motorra itzali du; dena beltz.

Argiak piztu ditu. Alde batetik irreal- a iruditzen zaio egoera: ez da bera inguru ezezagun hartan galdu dena. Baina bai, eta baliabideak behar ditu. Lagun bati deitu eta ez dakiela non dagoen kontatu dio. «Lasai, piztu GPSa berriro eta egin

duzun bide beretik itzuli atzera». «Bel- dur naiz». «Zu lasai, ez zaude bakarrik. Ez moztu telefonoa. Zure bila joango naiz». «Topatuko nauzu?». Gaua bertan pasatzea edo poliziari deitzea pasatu zaio burutik. Argi luzeekin keinuka hasi da eta baserritar bat agertu zaio pija- man, argi batekin. Aterkipean egon dira biak, lokatzetan, mapari begira, solase- an. Nola eskertu dion! Lagunak aurki- tzen badu a ze besarkada eman behar dion! Jaisten badira lurrari emanen dio musu. Iritsi da laguna, eta besarkada, eta ez du lorik egin, bizitzaren metafora izan daitekeen istorioari bueltaka. •

Urduri dago Markel Olano (II)

**Xabier Mikel
Errekondo**

Boterean dauden alderdi politi- koen aginte-jarduna amarru po- litikoa da eta, batez ere, iruzur soziala. Alderdiek beren intere- sen alde arpilatzen dute guztion bizka- rretik. Jokamolde hau lau haizetara ba- rreiatutako kutsadura da, baina etxean pairatzen dugu adibiderik lazgarriena, Gipuzkoan bertan. Markel Olanoren Fo- ru Aldundiaren kudeaketa hainbat Des- potismo Ilustratuaren aplikazio zuzen- ak dira, nahiz gaurkotua “Gipuzkoa Orain” markapean eta komunikabide boteretsuek bernizatuta; finean, “Dena herriagatik baina herririk gabe”. Izan

ere, ze agintarik du arautuko parte har- tze loteslerik herritarrek bere jarduna fiskalizatu ahal dezaten? Ze agintarik arautuko ditu estrategikoak diren proiektuak herritarren onespen esplizi- tua beharrezkoa izan dezaten? Ez izan inozoak, agintariek, bai ala bai, berena egin nahi dute. Horrelakoa da Gipuzkoa- ko Foru Aldundiaren jarduna, herririk gabe... nahi den guztia egiteko; informa- zioa ukatu eta herritarren parte hartze itxurazkoa baino ez.

Horixe leporatu dio GuraSOSe- k Aldundiari herritarrei Zubietako errauste- giaren inguruko komunikazio zientifi-

koa ezkutatu izana salatzean. Nola ez ez- kutatu ikerketa bat herritarrek prentsa eta Aldundia suspenditzen dituztenean 3,5 puntu eskasekin? Eta Usurbil, Ando- ain, Urretxu eta Donostian erraustegia- ren aurkako jarrera nagusitzen denean osasunagatik eta hondakinen kudeaketa ereduagatik? Bada gipuzkoarrak jakitun dira Aldundiaren irainez, eta Aldundia jakitun da komunikazio kanpainen jada ez dutela herritarra erraustegiaren alde jarriko. 2002tik ezkutatutako ikerketa izanik ere hauteskundeetan atarian urdu- ri dago Olano jauna. [https://blogagura- sos.wordpress.com](https://blogagura-sos.wordpress.com). •